

ДИМЧО ДЕБЕЛЯНОВ ЗАМИРАЩІ ЗВУЦІ

chitanka.info

ИЗГЛЕЖДАМ АЗ ГОДИНИТЕ ПРЕМИНАЛИ...

*Изглеждам аз годините преминали:
рой призраци с разплакани очи —
мечти без път, мечти без цел погинали
в томление за слънчеви лъчи.*

*Изрядко — миг — упивания сладостни
от майски лъх и бисерна роса —
и пак сълзи, пак пътища нерадостни,
ридания и тъмни небеса.*

И ЕТО СКРЪБ КРИЛА НАД МЕН ПРИВЕЖДА...

*И ето скръб крила над мен привежда —
ти мойто сетно щастъе разруши,
и в този път на мрак и безнадежда
какво ще може да ме утеши?*

*А как мечтаех с тебе да достигна
аз в търсений предел на радостта,
в привездна висота да се издигна
над пропасти от смрад и суета!...*

ВНЕЗАПНО КИПНАЛА, ЗАМРЯ...

*Внезапно кипнала, замря
на радост светлата вълна
и между нас се разпростря
ненарушима тишина.*

*Заглъхва в ледната тъма
към теб понесения зов
и непригледана, сама,
догаря пламенна любов.*

КАК ЖАДНО ГЛЕДАХ В ТВОИТЕ ОЧИ...

*Как жадно гледах в твоите очи,
о, дивно хубав цвят на пролетта.
Неугасимий жар на любовта
как жадно чаках в тях да полича.*

*И как безумна бе ми радостта,
кога дочух гласът ти да звучи:
— Ела, изгряха твоите лучи —
на щастието златний ден наста.*

УСТРЕМ

*Химн от арфа златострунна,
прозвучала под ръцете
на пробудената пролет,
пълни с радост целий свят;
и сред звуците кристални,
в росни, светнали долини,
минзухари подранили
и кокичета цъфтят.*

*В светлий празник на живота
чезнат скърби и съмнения,
бликват сили спотаени
в жадно чакащи гърди;
златни сънища душата
на крилата си понасят
в лучезарните предели,
дето бързат устремени
размразените води.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.